

когато сѣднѣли на прѣстолътъ на Цезари-тѣ. До него врѣме бракове-тѣ се извършвали безъ чърковно потвърждение; тѣ сж подвърдявали прѣдъ сѣдии-тѣ, граждански-тѣ чиновници и прѣдъ роднини-тѣ; това е било въ Европа до Сотера, петий приемникъ на свети Петра. Този гордъ епископъ разбралъ всички-та важность, която ще се прѣдаде на свещенство-то, като му се даде възможность да се мѣси въ дѣло-то на бракъ-тѣ; вслѣдствие на това, той обнародвалъ, щото никоя жена да не встѣпва въ бракъ безъ съдѣйствие-то на свещеникъ-тѣ. По този начинъ той съединилъ духовна-та власть съ гражданска-та, а това придало на папство-то грамадний-тѣ авторитетъ, когото запазвала черква-та дълго врѣме и противъ който авторитетъ-тѣ на кралѣ-тѣ не струвалъ нищо.

По кжсно черква-та нарѣдила заради бракъ-тѣ формалности, тя установила запрѣщения, за измѣнение-то на които папа-та си присвоилъ право да налага извѣстенъ данѣкъ.

Отъ послѣ се изисквали дълги и енергични усилия, за да може да се унищожи въ Франция този рѣдъ на работи-тѣ, понеже народи-тѣ биле потѣнжли въ суевѣрно невѣжество. Нуждни биле ония потоци отъ свѣтлина, които разлѣли въ умове-тѣ на чловѣчество-то велики-тѣ людѣ на XVIII в. и беспощадна-та жестокость на 1793 година, за да възвѣрнятъ служители-тѣ на черква-та къмъ тѣхна-та духовна специалность и истъргниятъ отъ рѣдѣ-тѣ имъ гражданска-та власть. Тогава законодатели-тѣ и кралѣ-тѣ разбрали, че не било политично да се оставя на духовенство-то какво-то-и-да-е влияние върху брачный съюзъ. Този съюзъ станжлъ исклучително граждански, а черковно-то освящение на бракъ-тѣ се считало само като необходима формалность.
